

မြောက်ဦးစစ်တပ်

မောင်မောင်စိုး

စာရေးသူ၏ ကျေးဇူးတင်လွှာ

ဤစာတမ်း ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံ ဖြေကြား ပေးသူများ ၊ အဘက်ဘက်မှ ကူညီခဲ့ကြသူများ ၊ မိမိ၏ ဖုန်း၊ E-mail တို့ဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် ဆွေးနွေး မေးမြန်းမှုများအား ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့သူများ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည် ။ အထူးသဖြင့် မိမိအား စိတ်ရောကိုယ်ပါ လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကူညီခဲ့သော ဦးဦးလှစော (မောင်ခိုင်အောင်-စစ်တွေ) အား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည် ။

မောင်မောင်စိုး

မြောက်ဦးနိဒါန်း (သို့မဟုတ်)
ပြည်ထောင်စုသစ်၏ အုတ်မြစ်တစ်လွှာ

(၁)

ရခိုင်ပြဿနာဟု နားလည်ထားကြသော ရခိုင်အရေးကို စကိုင်ပြီး ရေးမည်။ ရခိုင်သမိုင်း၊ ရခိုင်တို့ ၏ တော်လှန်ရေး ဖြတ်သန်းမှုများ နှင့် လူမှုစီးပွားဘဝများကို ပြန်လှန် သုံးသပ်မည်ဟု ကိုမောင်မောင်စိုး ပြောသောအခါ ကျွန်တော် မျက်ခုံးပင့်မိသည် ။ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးများ အကြောင်းကို ခြေရာခံထားသော သူ့စာအုပ်တွင် ရခိုင်ကို သူ စတင်ထိတွေ့သည် ။ ရှမ်း၊ ကချင်၊ ပလောင်နှင့် ဝနယ်တို့ သည် သူနှင့် မစိမ်းပေ။ ရှမ်းပြဿနာသည် သိမ်မွေ့ကာ ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းပြီး၊ မျက်မှောက်ကာလတွင် ကား ရှုပ်ထွေးသွားပြီ။ ရခိုင်ပြဿနာကား နယ်ကျဉ်းသော်လည်း စူးရှပြီး ကဗျာဆန်ဆန်၊ တစ်ခါတစ်ရံ လူမိုက်ဆန်ဆန် စိတ်လှုပ်ရှား ပေါက်ကွဲနေသည် ။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများကို နားလည်ရန် ကြိုးစားနေသူများကို လေးစားပါသည် ။ ကြိုဆိုပါသည် ။ ဖက်ဒရယ်ခရီးသည် အချင်းချင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နားမလည်ဘဲ မည်သို့ ခရီးတူတူ ဆက်ကြပါမည်နည်း။

လူမျိုးအချင်းချင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နားလည်ရန် မကြိုးစားဘဲ၊ နားမလည်နိုင်ဘဲ ယုံကြည်မှုကို မည်သို့ တည်ဆောက်ကြပါမည်နည်း။

(၂)

"ခင်ဗျားတို့ ရခိုင်တွေရဲ့ နိုင်ငံရေးခံစားမှုက အစွန်းရောက်တယ်။ ဒါကြောင့် တခြားလူမျိုးတွေနဲ့ မတူဘဲ အလံနီတွေကို လက်ခံတယ်။ ဗမာပတွေလည်း အခိုင်အမာ ခြေကုပ်ရတယ်။ အမျိုးသားဝါဒီတွေလည်း ပြင်းထန်တယ်"ဟု ဆွေးနွေးငြင်းခုံဖက် ဆရာသန်းစိုးနိုင် ပြောဖူးသည် ။ သူလည်း တော်လှန်ရေးကို ဖြတ်သန်းလာသော စီနီယာတစ်ဦးပင် ဖြစ်သည် ။

(မြောက်ဦးနိဂုံး၏ မျိုးတုံးသတ်ဖြတ်မှုများ နှင့် ဗိုလ်ချင်းပျံတော်လှန်ရေး၊ ဗြိတိသျှခေတ်ဦးတွင် ပေါ်ထွန်းလာသော ပညာတတ်အီလစ်များ ၊ ဘဏ်သူဌေးများ နှင့် လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးများ ၊ ဦးစိန္တာ၏ လယ်ယာမြေတော်လှန်ရေး၊ လယ်သမားသူပုန်၊ ဖဆပလ ဆန့်ကျင်ရေး လယ်သမားပြောက်ကျားစစ်နှင့် ကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ အမျိုးသားတော်လှန်ရေးနှင့် ရခိုင်သမ္မတနိုင်ငံ ထူထောင်လိုသော နိုင်ငံရေးပါတီများမှ သည် ယနေ့ ဖက်ဒရယ် ပြည်ထောင်စု အယူအဆထိ သမိုင်းရှည်ကို ဗမာဒီမိုကရက်များ မည်သို့ နားလည်နိုင်ပါမည်နည်း။

တက္ကသိုလ် ကျောင်းသားသမဂ္ဂနှင့် ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုသမိုင်းတွင် လည်း ရခိုင်ပညာတတ်များ ရှေ့တန်းရောက်ခဲ့သည် ။ နောက်ဆုံးအဆင့် ပြောရလျှင် နရသိမ် အကျဉ်းစခန်းများ တွင် ဗမာမဟုတ်သော နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသား အများ စုမှာ ရခိုင်တို့ ပင် မဟုတ်ပါလော။)

(၃)

ကိုမောင်မောင်စိုးနှင့် အမှတ်တရတစ်ခုရှိသည် ။ သဘာဝတရားဆိုပေမယ့် မမေ့ရက်စရာ။

၉/၁၀ ဆိုလျှင် ရခိုင် နိုင်ငံရေးအဝန်းအဝိုင်းတွင် နားလည်ကြသည် ။ ဘင်္ဂါလီ အကြမ်းဖက်ဝါဒ၏ နိဒါန်း ပေါ်ထွက်လာသော ၂၀၁၆ ခု၊ အောက်တိုဘာလ (၉) ရက်နေ့ ဖြစ်သည် ။ ထိုနေ့မှ ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် သူနှင့် ကျွန်တော် ရွှေလီလမ်းရှိ NRPC တွင် နံနက်စောစောကပင် ဆုံသည် ။ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ပတ်သက်သော UPDJC အစည်းအဝေးတွင် ဖြစ်သည် ။ တိုက်ပွဲပြီးစမို့ စကားဝိုင်းများ တွင် ထိုအကြောင်းအရာ နေရာယူနေသည် ။ အစည်းအဝေး၏ ကော်ဖီသောက်ရန် နားချိန်တွင် သူနှင့် အတူထိုင်ရင်း အနောက်ဘက်တွင် ပေါ်ထွက်လာနိုင်သော စစ်မျက်နှာသစ်အကြောင်းကို မငြိမ်းနိုင်သော မြောက်ပိုင်းစစ်ပွဲများ နှင့်ဆက်ပြီး သူ့အမြင်၊ ကိုယ့်အမြင် ပြောဖြစ်ကြသည် ။ ကျွန်တော်က ရခိုင်သို့ ခရီးထွက်ရန်ရှိသဖြင့် ဆယ်နာရီခွဲခန့်တွင်

ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

လေယာဉ်ပေါ်တက်ခါနီး ဖုန်းဖွင့်မိတော့ သူ့ဇနီး (မာတီ) ဆုံးသည့် သတင်းကို အလန့်တကြား တွေ့မိသည်။ သူ့ကို ဖုန်းဆက်တော့ ဖုန်းပိတ်ထားသည်။ ။ အစည်းအဝေးတွင်းမှို့ ဇနီးဆုံးသည် ကို သူ မသိရှာသေး။ လေယာဉ်ပေါ်မှာ ပင် သူ့ဇနီး၊ သူ့မိသားစုများက ကျွန်တော့်အတွေးထဲ ရောက်လာသည်။ ။ ကျွန်တော် ရန်ကုန်ကို ရွှေ့ပြောင်းလာခါစက တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းလိုလို သူ့အိမ်တွင် ဆုံဖြစ်သော ဝိုင်းများကို သတိရနေသည်။ ။

(၄)

မိမိမှ လွဲ၍ အားလုံးမှာ အရှေ့မြောက်ပိုင်း လွတ်မြောက်နယ်မြေဟောင်းမှ ပြန်လာသူများ၊ မိမိနှင့် ကျောင်းသားဘဝကတည်းက ဆက်နွှယ်သော ကျွန်းပြန် ကိုထွန်းအောင်ကျော် (ရဲဘော်အောင်မြတ်ထွန်း)က စီနီယာဖြစ်သည်။ ။ ကိုမောင်မောင်စိုး ဇနီးက တစ်ချက်ကလေးမှ မညည်းညူ။ ပြောချင်တာပြော၊ ပေါက်ကွဲချင်သလို ပေါက်ကွဲ၊ မူးချင်သလို မူးနေသူများ အပေါ် အန္တိအတာခံကာ ရှိသမျှ ချကျွေးသည်။ သူမက ကချင်အမျိုးသမီး ဖြစ်၍ လားတော့မသိ၊ ကိုမောင်မောင်စိုး၊ ကိုသန်းစိုးနိုင်နှင့် ကျွန်တော်တို့ မိုင်ဂျာယန် ညီလာခံခရီးတွင် ကချင်မိတ်ဆွေများ နှင့် ဆွေမျိုးရင်းချာပမာ။ ခုတော့ သူ့ပါရမီကို ဖြည့်ခဲ့ပြီ။ ကိုထွန်းအောင်

ကျော်လည်း မရှိတော့ပြီ။ ကျွန်တော်တို့ ကြွေးကြော်ခဲ့သော "တော်လှန်
ရေး အခွန်ရှည်ပါစေ"မှာ တကယ်ပင် အခွန်ရှည်ရုံမက ဖြစ်ခဲ့ပြီ။

(၅)

မြန်မာ့နိုင်ငံရေးတွင် အမျိုးသား ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးသည် ထိပ်စ
ည်းမှ နေရာယူထားသည် ။ ဟိုးရှေးခေတ်ကတော့ အမျိုးသားညီညွတ်
ရေးဟု အသုံးများ သည် ။ မညီညွတ်သောအခါ အမုန်းများ ၊ အတိုက်အ
ခိုက်များ ၊ အနင်းအခြေများ နှင့် ဆိုးသွမ်းသံသရာထဲတွင် ယုံကြည်မှုများ
ပျက်သုဉ်းကာ ပြန်လည်သင့်မြတ်ဖို့ လမ်းဘယ်မမြင် ဖြစ်နေသည် ။
အပြုံးများက သံတမန်ဆန်နေပြီး ရင်ထဲမှာ ခလုတ်မောင်း
အသင့်ပြင်ပြီးသား။ သည် အတွက် အရပ်ဘက်-စစ်ဘက် ဆက်ဆံရေး၊
ဗမာနှင့် ဗမာမဟုတ်သော လူမျိုးများ ဆက်ဆံရေးပြေပြစ်ဖို့ လက်တွေ့
လုပ်ငန်း ရှိလာသည် ။

ဒီမိုကရေစီကျင့်စဉ်များ အားကောင်းလာရေး၊ ဖက်ဒရယ်ပြည်ထောင်စု
တည်ဆောက်ရေး၊ ပြည်သူများ လူမှုစီးပွားဘဝ ဖွံ့ဖြိုးရေး စသော
အရေးကိစ္စကြီးများကလည်း ရှိသေးသည် ။ ဤဖြေရှင်းရခက်ခဲသော၊
အဖြေမထွက်သေးသော ပြဿနာများ အတွက် ရင်မောနေသူ၊ အဖြေရှာ
တွေးတောနေသူ၊ ခေတ်စကားအရ ဦးနှောက်စားနေသူများ ထဲတွင် ကို
မောင်မောင်စိုးက ရှေ့တန်းမှ ပါသည် ။ ဤသည် ပင် ပြည်သူ့တော်လှန်

ရေး၏ ရေစီးကြောင်းတစ်ခု မဟုတ်ပါလော။

စစ်အနိုင်တိုက်၊ အာဏာသိမ်း၍ မရသလို မိမိအား ဆန့်ကျင်သူ ညီ
အစ်ကိုများကို လက်နက်ဖြင့် အပြီးတိုင်ချေမှုန်း၍ မရနိုင်ဆိုသည် ကို က
မ္ဘာ့အရှည်ဆုံး မြန်မာ့ပြည်တွင်းစစ်သမိုင်းက သင်ခန်းစာပေးထားပြီး ဖြ
စ်သည် ။ ဆေးကျောင်းသားဘဝမှ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးကို ဖြ
တ်သန်းလာသူ၊ တိုင်းရင်းသား လက်နက်ကိုင် အင်အားစုများ နှင့်
ရင်းနှီးဆက်စပ်လာသူတစ်ဦး အနေဖြင့် သူက ပိုပြီး နားလည်ပါလိမ့်မ
ည်။ သို့ဖြင့် သူ့အား မြန်မာ့နိုင်ငံရေး လေ့လာသုံးသပ်သူ၊ တိုင်းရင်းသား
ရေးရာ နှံ့စပ်ကျွမ်းကျင်သူအဖြစ် နိုင်ငံရေးလောက၊ မီဒီယာလောကတို့
မှ အသိအမှတ်ပြု လက်ခံထားသည် ။

(၆)

သူသည် ရေမြေအနှံ့ ခြေဆန့် ခရီးများကို နှစ်သက်သူဖြစ်သည် ။ သူ
နှင့် ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းများ ရှိရာ မြောက်ဦးနှင့် စစ်တွေဘက်
သို့ သူ ရောက်ဖူးသည် ။ သို့သော် ယခုနှစ် သင်္ကြန်လွန်စအချိန် ရခိုင်ခရီး
ကား ယခင် နှင့် လုံးဝမတူ။ ဘယ်အချိန်တွင် ပေါက်ကွဲမည်ဟု မခန့်မှန်း
နိုင်သည့် နှင်းဖုံးမီးတောင်ပမာ ဖြစ်နေသော အရပ်များ သို့ သူ ရောက်ခဲ့
သည် ။ မောင်တောမှ နှစ်နိုင်ငံ နယ်စပ်အနီးထိ မြောက်ဘက်ဖျားခရီးကို
သူ သွားခဲ့သည် ။ မောင်တောဇာတိ ရခိုင်တစ်ဦးပင်လျှင် ထိုကာလ၌
အကြောင်းကိစ္စ ကြီးကြီးမားမားမရှိလျှင် သွားရန်ငြင်းမည့် မောင်တော
မှ စစ်တွေကျွန်းနှင့် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ အငူမော်ခရီးကို သွားခဲ့သည် ။ မယူ
တောင်တန်းကြီးနှင့် ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော်ကြားမှ စိမ်းမြလှသော နေ

ရာတစ်လျှောက် တောင်တန်းကို မြင်ရသည် ၊ ပင်လယ်ရေပြင်ကို တွေ့ရသည် ။ သို့သော် လူစိမ်းတစ်ဦးအဖို့ မစဉ်းစားရဲသောခရီး၊ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများ ပင်လျှင် တစ်ကိုယ်တည်း မသွားဝံ့သောနေရာများ ဖြစ်သည် ။ နားလည်ရခက်ခဲသော မျက်လုံးများ နှင့် ရင်ဆိုင်ရန် မလွယ်ကူပေ။ မီးခိုးငွေ့ တဝေဝေ ရှိနေဆဲကာလ။ ယခုကား မီးလောင်မြေ၊ စွန့်ပစ် ဖုန်းဆိုးမြေ ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။

(၇)

စစ်တွေမှ မဟာမုနိမြေ ကျောက်တော်၊ ထိုမှ ရခိုင်တို့ ၏ ဝိညာဉ်သေများကို မြှုပ်နှံထားရာ မြောက်ဦးသို့။ ထိုမှ တစ်ဆင့် တစ်ချိန်က လယ်သမားသူပုန်နယ်မြေ ကြာအင်းတောင်ဒေသကိုဖြတ်၍ ရိုးမတောင်စွယ်ကို ကျော်ကာ အမ်းသို့၊ ထိုမှ ရိုးမတောင်စွယ်တစ်လျှောက် မအီလမ်းအတိုင်း ဆက်ပြီး ပင်လယ်ကို မေးတင်ထားသော ကျောက်ဖြူမြို့သို့။ ပင်လယ်အောက်မှ သဘာဝဓာတ်ငွေ့သိုက်၏ ပိုက်လိုင်းသည် ဤမြို့၏ မဟာပရိဂျက်ဧရိယာတွင် စကာ၊ မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်းနှင့် ရှမ်းပြည်နယ်ကိုဖြတ်၍ တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည် ။

ကျောက်ဖြူမှ လှိုင်းဘောင်ဘင်ရိုက်နေသော ပင်လယ်ပြင်ကို စက်တပ်လေ့ငယ်ဖြင့် ဖြတ်ကာ တရုတ်တို့ အခြေစိုက်နယ်မြေ မဒေးကျွန်းသို့ ခရီးနှင့်သည် ။ ဧရာမ ရေနံတင်သင်္ဘောကြီးများ နှင့် ရေနက်ဆိပ်ကမ်းကြီးတစ်ခု၊ ရေနံသိုလှောင်ကန်ကြီးများ နှင့် အချုပ်အခြာ နယ်မြေလေးတစ်ခု။ ရင်သပ်ရှုမောစရာ

စီးပွားရေးနယ်မြေ။ သူနှင့် ကျွန်တော်တို့ သည် တစ်ချိန်က တိန်အန်မင် ကို ဦးညွှတ်ကာ "အရှေ့တစ်ခွင်လုံးနီ" သီချင်းကို ဆိုခဲ့ကြသည်။ သမိုင်း သည် ကြောင်လိမ်လှေကားပမာ အမြင့်သို့မတက်ဘဲ အောက်ခြေသို့ လို မ်ဆင်းသွားခဲ့ပြီလား။ မဒေးကျွန်းမှ အလွန်တရာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော ဝ မ်းစာတစ်လုတ်အတွက် လှိုင်းထန်သော ပင်လယ်ကို အားကိုးနေရသော ဒေသခံပြည်သူများ ၊ မဖွံ့ဖြိုး မတိုးတက်သည့် ရွာငယ်များ ။ ကျွန်တော် တို့ သည် သူတို့ အား မျက်နှာပူရပေလိမ့်မည်။

ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် နယ်စပ်အနီး မောင်တောမြောက်ဖျားမှ ဘင်္ဂလားပင် လယ်အော်ထဲရှိ တရုတ်တို့ နယ်မြေ ကျောက်ဖြူ၊ မဒေးကျွန်းထိ ခရီးစဉ် သည် ရခိုင်တို့ ၏ မျက်မှောက်ခတ် သမိုင်းမြင်ကွင်းပင် ဖြစ်သည်။ ။

ရခိုင်တို့ ၏ စိုးရိမ်သောက ရခိုင်တို့ ၏ အနာဂတ်သည် တိုင်းရင်း သားမဟုတ်သော ဘင်္ဂါလီမူဆလင်များ ၊ တရုတ်တို့ ၏ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ အခြေချမှုများ နှင့် ဆက်စပ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

(၈)

တရားမျှတမှု၊ လွတ်လပ်မှုနှင့် တန်းတူမှုဆိုသော လောကတရားများ ထွန်းကားပြီး ကိုယ်ပိုင်ပြဋ္ဌာန်းခွင့်ရှိသော ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်သည် ကျွန်တော်တို့ ၏ အနာဂတ် ရွှေပြည်တော် ဖြစ်သည်။ ။ တန်းတူသော၊ ချ စ်ကြည်သော၊ စည်းလုံးညီညွတ်သော၊ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတ က်သော ဖက်ဒရယ်နိုင်ငံ တည်ဆောက်ရမည်ဆိုသည် ကို တပ်မတော်န င့် EAO များ အပါအဝင် နိုင်ငံရေးအင်အားစု အားလုံးက လက်ခံသည်။ ။ အဟန့်အတား အခက်အခဲများ ရှိနေသည် မှာ လည်း အမှန်ပင်။ ကျော်ဖြ

တံနိုင်မည့် တစ်ခုတည်းသော ပြဒါးရှင်လုံးမှာ ‘ယုံကြည်မှု’ (Trust) ပင် ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံရေးသမိုင်းတွင် လွယ်လွယ်ပြောပြီး အခက်အခဲ ဆုံးအရာလည်း ဖြစ်နေသည်။

ယုံကြည်မှုတည်ဆောက်ရေး (Trust Building) သည် လက်တွေ့ဘဝ တွင် အားနည်းလွန်းနေသည်။ စစ်ဘက်-အရပ်ဘက် ဆက်ဆံရေး၊ ဗမာ နှင့် ဗမာမဟုတ်သော လူမျိုးများ ဆက်ဆံရေးတွင် အပေါ်ယံသာရှိပြီး နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းမရှိ။ လူမျိုးတစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုးကြား၊ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်း တစ်ခုနှင့် တစ်ခုအကြား စာနာမှု၊ နားလည်မှု၊ တန်ဖိုးထားမှု မရှိဘဲ ယုံကြည်မှု မပေါ်ထွန်းနိုင်ပေ။

ဗမာတို့ သည် ရခိုင်အား နားမလည်၊ ရခိုင်တို့ သည် ချင်းအား နားမလည်၊ ရှမ်းတို့ သည် ကချင်အား နားမလည်၊ ဦးတည်ရာမျိုးစုံဖြင့် နားလည်မှုပျောက်နေလျှင် မည်သို့ ခရီးဆက်ပါမည်နည်း။ ပို၍ ဆိုးသည် မှာ ကား အပေါ်စီးမှ နေကာ အရာအားလုံးကို နားလည်သည် ဟု ထင်နေသော ရောဂါဆိုးပင်ဖြစ်သည်။

လူမျိုးစုံ ပြည်ထောင်စုတွင် ရခိုင်ရေးရာ ကျွမ်းကျင်သော ဗမာ၊ ရှမ်းရေးရာကျွမ်းကျင်သော ဗမာ၊ မွန်ရေးရာကျွမ်းကျင်သော ဗမာများ အရေးတကြီး လိုအပ်သည်။ ခေတ်စကားဖြင့် ပြောရလျှင် တိုင်းရင်းသားရေးရာ ကျွမ်းကျင်သူ ပညာရှင်များ ဖြစ်သည်။ သူတို့ သည် နိုင်ငံတည်ဆောက်ရေးဆိုင်ရာ မူဝါဒများ အတွက် အကြံသစ်ဉာဏ်သစ်များ၊ ပြဿနာများ အတွက် သင့်လျော်သည့် အဖြေအတွက် အကြံပြုချက်များကို တင်ပြနိုင်စွမ်းရှိသူများ ဖြစ်သည်။

တက္ကသိုလ်များ၊ အင်စတီကျူးရှင်းများမှ ဤပညာရှင်များကို စနစ်တကျမွေးထုတ်ရန် လိုအပ်သည်။ ဤသည် ပင် တစ်မူထူးခြားသော မြေ

နိမ္မိတရောဂါ၏ ဖက်ဒရယ်အုတ်မြစ်တစ်ချပ် ဖြစ်လိမ့်မည်။

(၉)

ကိုမောင်မောင်စိုး၏ "မြောက်ဦးစစ်တမ်း" သည် ယနေ့ ပြည်တွင်း ပြည်ပ စင်မြင့်များ တွင် ဆူပွက်နေသော ဒေသတစ်ခုနှင့် ထိုဒေသ၏ သမိုင်းကို ဖန်တီးခဲ့သည့် လူမျိုးတစ်မျိုးအား နားလည်ရန် ကြိုးပမ်းချက်တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ။

ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကရင်၊ ကချင် စသော တိုင်းရင်းသားလူမျိုးများ အတွက်လည်း ဤသို့စာအုပ်မျိုးကို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော သုတေသီများက ရေးသားပြုစုစေလိုပါသည်။ ။ မူဝါဒရေးရာ တာဝန်ရှိသူများ၊ ဗမာဒီမိုကရက်များ အနေဖြင့်လည်း တန်ဖိုးထား လေ့လာကြစေလိုပါသည်။ ။

ဤသည် ပင် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်၊ ဖက်ဒရယ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်လာစေသော အနုပညာဖန်တီးမှုတစ်ရပ်ဟု နားလည်မိပါသည်။ ။

ဦးဦးလှစော

ပြည်သူ့လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်

မြောက်ဦး

(၃ နိုဝင်ဘာ၊ ၂၀၁၇)
